

ÚVODNÍK/EDITORIAL

SAMUEL ABRAHÁM

Kniha Elisabeth Young-Bruehlovej je nielen intelektuálna biografia Hannah Arendtovej, je to aj pohľad na dobu a filozofiu tejto geniálnej ženy, jednej z najvýznamnejších mysliteľov 20. storočia. Cieľom skúmania Young-Bruehlovej nie je Arendtová ako osoba, ale jej myseľ. Kniha sa už prvým vydaním (1982, druhé s novým úvodom vyjde tento rok) stala klasikou a nielenže nebola prekonaná, ale je nepravdepodobné, že by niekto dokázal napísať o Arendtovej niečo lepšie. Po prvé, Young-Bruehlová bola Arendtovej študentka na New School for Social Research v New Yorku – jediná doktorandka, ktorá skončila pod supervíziou Arendtovej. Neskôr Young-Bruehlová spolu s Jeromom Kohnom založili Centrum Hannah Arendt v New Yorku, kde je zachovaný Arendtovej archív a najcennejšie písomnosti a tiež rôzne dokumenty a práce o nej. Teda autorka osobne poznala subjekt svojej práce a mala prístup k všetkým dôležitým dokumentom, korešpondencii a publikáciám.

Po druhé, samotná Young-Bruehlová je významná filozofka, a hoci ešte vydala knihu o Anne Freudovej, jej ostatné práce sú výsostne filozofické state. To znamená, že dokonale poznala a chápala Arendtovej filozofiu, s ktorou dokázala bez problémov polemizovať, čo je v knihe niekoľkokrát doložené. Po štúdiu sa Young-Bruehlová síce stala Arendtovej blízkou priateľkou, ale nepotrebovala napísať hagiografiu, lež triezve hodnotenie svojej intelektuálnej mentorky.

Minulý rok som sa zúčastnil v Belehrade na konferencii o Arendtovej, kde bola prítomná aj Elisabeth Young-Bruehlová. Jedno popoludnie sme zostali malá skupinka – už trocha unavení z filozofického „mudrovania“ – v príjemných priestoroch „Ženských štúdií“, keď niekto požiadal Elisabeth, aby nám porozprávala o Arendtovej niečo

The book about Hannah Arendt by Elisabeth Young-Bruehl is not just an intellectual biography or a sketch of the life of this outstanding woman; it is also a picture of the era during which she was one of the most distinguished thinkers.

This book became a classic shortly after its publication and ever since has not lost its status or depth. It is hard to imagine that anyone would be capable of writing anything better on this subject. There are several reasons for this. First of all, Young-Bruehl was Arendt's student at the New School for Social Research in New York. In fact, she finished as the only PhD student under Arendt's supervision. Later, together with Jerome Kohn she founded The Hannah Arendt Center in New York containing the archives of the most important documents by as well as various articles and other writings about Arendt. Therefore, the author had access to all the primary sources and important documents, correspondence, or publications.

Secondly, Young-Bruehl herself is a distinguished scholar who, besides a book on Anna Freud, has published solely philosophical works. Hence she is fully competent not only to chart Arendt's life but also assess her philosophy, which, at times, she has no problem with challenging. Young-Bruehl did not have the need to write a hagiography; instead, she has written a sober account on her intellectual mentor.

Last year, I met Elisabeth Young-Bruehl at a conference on Hannah Arendt in Belgrade. One afternoon, a small group of us – all a bit tired of philosophical “disputes” and scorching heat – rested in the comfortable premises of the co-organizers Women's studies, and someone asked Elisabeth to tell us something more about her private encounters and friendship with Arendt – certainly not a topic of her schol-

súkromné ako o osobe, ktorú dôverne poznala. Boli z toho dve hodiny krásnych spomienok a vtipných príhod o seminároch, spôsobe učenia ako aj o domácnosti s láskavým Heinrichom Blücherom (manželom H. Arendtovej), kam svojich študentov Arendtová často pozývala. Keď sme sa Elisabeth pýtali, čo jej najviac utkvelo v pamäti z osobných zážitkov, prekvapujúco povedala, že Arendtová považovala za najdôležitejšiu časť svojej výučby vášnivé diskusie u nej doma, za stolom pri jedle. Preto svojim študentom zdôrazňovala, že keď budú učitelia, nech si pozývajú študentov do svojich príbytkov. Profesorka Young-Bruehl to praktizuje dodnes. Všetci prítomní sme ju nahovárali, aby spísala tieto svoje osobné spomienky, pretože to je tiež Hannah Arendtová a bol by to skvelý dodatok k jej erudovanej biografii.

Dôvodom na recenzovanie knihy Young-Bruehlovej v *Kritike & kontexte* je aj objasnenie „intelektuálneho škandálu“, v ktorom Hannah Arendtová vystupuje ako žiačka, milenka a apologetka najvýznamnejšieho filozofa 20. storočia Martina Heideggera, ktorý sa zaplietol s nacistickým režimom a zdá sa, že svoje zlyhanie nikdy neofútoval. Keď pani Ľubica Vychovalá-Jolly vydala vo svojom vydavateľstve Agora knihu Elzbiety Ettingerovej, ktorá je medzi odborníkmi považovaná za zavádzajúcu a škandalóznú, vravel som si, kto by preložil a vydal knihu Young-Bruehlovej, aby sa slovenský čitateľ dozvedel o vzťahu Arendtová-Heidegger niečo objektívne, a nie nejaký romantizujúci Ettingerovej gýč. Gratulujem a ďakujem preto pani Ľubici Vychovalej-Jolly, že vydáva túto knihu od Young-Bruehlovej. My ponúkame niekoľko recenzií, medzi nimi aj jednu veľmi kritickú od Ernesta Gellnera. Na doplnenie a uvedenie vzťahu Arendtová – Heidegger na správnu mieru, prinášame esej Dana R. Villu, významného mladého filozofa a odborníka na Hannah Arendtovú ako aj recenziu korešpondencie Arendtová-Heidegger od Young-Bruehlovej. Táto re-

arly biography. As a result, we spent two hours listening to delightful and revealing memories and humorous anecdotes about Arendt. Elizabeth detailed us about Arendt's "teaching method", lectures as well as about her house where she lived together with her husband, Heinrich Blücher, and where she often invited her students. When we asked Elisabeth which of these personal, non-intellectual recollections stuck to her mind, she – quite surprisingly – replied that it was Arendt's claim that she considered the most important part of her teaching not classes but passionate household discussions with her students over a good dinner. Arendt, apparently saw School classes to Arendt were inferior to the dinner discussions because in a class some students want to show off or dominate the debate and hence spoil discussion. Dinner talk, on the contrary, is a selected group of people who in a relaxed atmosphere "think aloud" and that is a setting where the most original thoughts appear. Arendt therefore urged her students to follow the same habit after they themselves become teachers one day. I believe, professor Young-Bruehl still honors this tradition. All of those who were present at this talk prompted Young-Bruehl to write down these personal memories, because these are also part of Arendt's personality and it would be a great supplement to her informed biography.

An added reason for presenting Young-Bruehl's book in *K&K* is also to expose the "intellectual scandal" instigated by Elzbieta Ettinger's book in which Arendt is portrayed as a pupil, mistress and apologist of the most important philosopher of the 20. Century (but "a political idiot", as Dana R. Villa asserts in his essay), Martin Heidegger. We profiled Heidegger before (1/97) and his "political idiocy" was not due to his short-lived entanglement with the Nazi regime but his subsequent refusal to repent or regret his action.

cenzia vyjde v anglickom origináli v *The New York Review of Books*.

Na úvod tohto čísla ponúkame diskusiu prominentných slovenských intelektuálov, Jany Plichtovej, Egona Gála, Františka Novosáda a Martina Kanovského s Miroslavom Marcellim, autorom knihy Príklad Barthes. Kniha raz napísaná a vydaná má svoj vlastný osud a autor ho môže len ťažko ovplyvniť. Je zaujímavé sledovať, ako s odstupom času Miro Marcelli čelí kritike a podnetom svojich kolegov. Veríme, že aj v budúcnosti nájdeme diskutérov ochotných debatovať s autormi kvalitných kníh, ktorých je na Slovensku ako šafránu.

When Ľubica Vychovalá-Jolly published the translation of Ettinger's book, viewed as scandalous and inaccurate among scholars, I regretted that, instead of providing an accurate version of the Arendt-Heidegger relationship by translating Young-Bruehl book the Slovak readers were given this romantic kitsch. Considering the length and difficulty of translation I thought Young-Bruehl would never be published in Slovakia, so I want to thank the same publisher, Vychovalá-Jolly, for publishing Young-Bruehl's book now.

In this issue we are offering several reviews, among them a very critical one by Ernest Gellner and a response to Gellner's review in the TLS by Martin L. Davies. In addition, we offer an essay about the Arendt-Heidegger relationship by a prominent young philosopher and Arendt specialist, Dana R. Villa. The block finishes with a review by Young-Bruehl of the Arendt-Heidegger correspondence. The review will be published later in *The New York Review of Books*.

The issue starts with discussion among the distinguished Slovak intellectuals, Jana Plichtová, Egon Gál, František Novosád a Martin Kanovský with the author Miroslav Marcelli about his book, *An Example of Barthes*. A book once published has its own destiny and even the author is not able to mend its interpretation and perception and thus it is interesting to follow how Marcelli handles various interpretations and criticism of his debaters.